

Кое сумнініє, пріятелі соотечественницы, оставть вышше насъ ради опознати очевидно, яко безъ науки, безъ покоренія и безъ согласія не можетъ предупредити единъ народъ иже преjde толики вѣки въ глубокую тму неученія. Якоже исповѣдуетъ сей премудрый Самоначалникъ, егоже потомцы познаша зѣло скоро сія мудрыя его совѣты, и послѣдоваша имъ съ теплою ревностію, того ради и пріобрѣтоша въ краткомъ времени сію верховную отечества своего славу. По свидѣтельству мудрѣйшихъ писателей, въ разная мѣста въ Европѣ не возмогоша предупредити толико въ пять сотъ годъ, вѣлико предупреди Россія въ пятьдесятъ годъ.

Нужда разсудити намъ, о любезніи мои, яко, токмо самосовершенное просвѣщеніє прозябаеть естественная дарованія. Мы не можемъ оплакивати ся отнюдъ природнаго нашего состоянія, обаче самая вина мы сами быхомъ, оставше днесъ въ велицѣмъ презрѣніи всѣмъ єдинороднымъ нашимъ Славяномъ, не занимающеся въ науцѣ, и достигше въ таково заблужденіє, яко не можемъ ниже говорити, ниже писати порядочно по нашему матернему языку: говоримъ, но како говоримъ? плеваніє и блеваніє. До толика достигохомъ, яко никтоже отъ єдинородныхъ нашихъ